

Haasnoot Happenings

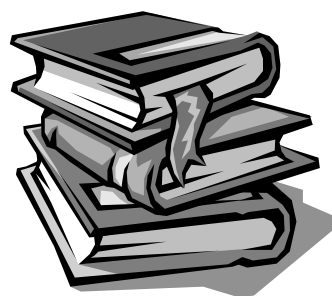
De familie Haasnoot voor bijbelvertaalwerk in Ethiopië

Nieuwsbrief nr. 36 – februari 2005

Kinderen stellen vaak de vragen waar volwassenen eigenlijk ook wel het antwoord op zouden willen weten: zijn jullie gelukkig? Hoe komen jullie aan geld? Vinden jullie kinderen het niet saai daar? Een aantal van dit soort vragen – gesteld door kinderen uit Linschoten – gaan we in deze nieuwsbrief beantwoorden.

Shekkacho Project

De afgelopen tijd hebben we met kerkleiders van het Shekkacho district gesproken over de voortgang van het Shekkacho bijbelvertaalproject na ons vertrek. De twee Shekkacho vertalers werken stug door, maar ze hebben meer begeleiding nodig om een kwalitatief goede vertaling te kunnen maken. Ook is er een computer nodig voor het project. De kerkleiders beseffen dat zij meer verantwoordelijkheid moeten gaan dragen voor dit project en we zijn erg blij dat ze dat ook doen! De kerk heeft een computer aangeschaft en twee hogeropgeleide Shekkacho's volgen nu een training in vertaalprincipes bij SIL. Na de training wordt één van de twee (de beste) aangesteld als projectmanager. We denken dat op deze manier het Shekkacho project na ons vertrek en met assistentie van SIL door kan gaan.

“Vinden jullie het wel leuk daar?”

We kregen pas een e-mail met heel veel vragen van kinderen die een zondagsschool in Linschoten bezoeken. Hierbij een selectie van die vragen met een kort antwoord van ons erbij.

Jorn: Willen jullie kinderen later ook over God gaan praten?

Wij als ouders hopen dat ze dat zeker willen. Misschien bedoel je ook: willen ze later zendingswerker worden? Nou, daar praten ze inderdaad wel eens over, maar het is natuurlijk moeilijk te zeggen of dat echt gaat gebeuren. Het is echter niet zo belangrijk wat je doet of wie je bent of waar je woont, je kunt altijd en overal met andere mensen over Gods liefde praten. Toch!?

Ella: Kennen jullie kinderen die taal net zo goed als het Nederlands?

Onze kinderen kennen heel goed Engels omdat ze op een Engelse school zitten. Daarnaast gaan ze ook nog een paar uur per week naar de Nederlandse school hier om goed Nederlands te leren. Toen we nog op het platteland van Ethiopië woonden, spraken ze goed Amhaars (de nationale taal in Ethiopië), maar omdat ze nu veel Engels spreken, zijn ze het Amhaars een beetje vergeten.

Peter: Hebben veel mensen Aids daar?

Aids is een groot probleem. Op dit moment proberen de overheid, de kerk en andere organisaties mensen met Aids te helpen en voorlichting te geven over Aids.

Timar: Zijn jullie gelukkig?

Goeie vraag. Er zijn veel dingen die wij hier niet hebben die jullie in Nederland wel hebben, maar wij hebben geleerd dat je ook zonder die dingen gelukkig kunt zijn. Geluk hangt niet af van wat je hebt, waar je woont of wat je doet! Als je weet dat God naar jou omziet, dan kun je gelukkig zijn.

Peter: Is het er warm?

Veel mensen denken dat Ethiopië knetterheet is, maar het ligt er maar aan waar je bent. Wij hebben alleen maar op plaatsen gewoond waar het niet extreem warm is omdat die plekken in het hooggebergte liggen. In Addis Abeba bijvoorbeeld is het 's nachts koud en overdag wordt het zo'n 25-30 graden. Omdat het 'droge' warmte is, is het lekker en niet benauwd.

Timar: Willen jullie kinderen terug naar Nederland?

Wij gaan komende zomer terug naar Nederland, maar onze kinderen weten nog niet of dat nu wel zo geweldig is. Dat komt omdat ze zich niet goed kunnen voorstellen hoe het is om (weer) in Nederland te wonen.

Peter: Zijn jullie rijk?

Dat zou je wel willen weten hè!? Voor Ethiopische begrippen zijn wij heel rijk, als we echter terug gaan naar Nederland, wordt dat anders omdat we daar geen huis of dikke bankrekening hebben. Dat geeft ook niet, want we hebben de afgelopen jaren geleerd en gezien dat de Here God in alle omstandigheden bij ons is en dat Hij ons geeft wat we nodig hebben.

Een kaartje - niet vanzelfsprekend!

Zijn jullie er al aan gewend dat het 2005 is? Wij nog niet hoor. Daar komt ook nog bij dat de Ethiopische jaartelling aangeeft we in 1997 leven, dat helpt dus ook niet echt. Vanwege Kerst en het nieuwe jaar kregen we weer heel veel kaarten met goede wensen uit Nederland. Dat is voor ons niet zomaar vanzelfsprekend en we waarderen dat echt! Vóór onze uitzending naar Ethiopië zeiden we wel eens "zending dat doe je samen", en dat geloven we nog steeds. Zonder jullie steun en meeleven is ons werk niet echt goed mogelijk.

Hartelijke groeten van Mirjam, Jaap, Joël, Jesse, Desta & David Haasnoot